

Arrest

nr. 98 633 van 11 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten van 4 juli 2012 (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaten A. HAEGEMAN en H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 8 december 2009 dienen de verzoekers een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.2 Op 9 maart 2010 dienen de verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3 Op 7 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

(hierna: de staatssecretaris) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk verklaard wordt.

1.4 Op 1 december 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoekers dienen beiden een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arresten nrs. 55 776 en 55 777 van 9 februari 2011 weigert de Raad aan de beide verzoekers de vluchtelingenstatus alsook de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5 Op 16 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf dd. 9 maart 2010, ongegrond wordt verklaard.

1.6 Op 22 september 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tevens een beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 *quinquies*).

1.7 Op 22 oktober 2011 dienen de verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 23 januari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk verklaard wordt.

1.8 Op 15 februari 2012 dienen de verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 4 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de derde verblijfsaanvraag onontvankelijk verklaard wordt.

1.9 Op 4 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van elk van de verzoekers een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die aan de verzoekers werden ter kennis gebracht op 6 september 2012, en die luiden als volgt:

Ten aanzien van de eerste verzoeker, dit is de eerste bestreden beslissing:

*"In uitvoering van de Minister van, / de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie
wordt aan A(...) H(...)*

van Armeense nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 05.10.2012

(datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING ;

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art.7, alinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980)"

Ten aanzien van de tweede verzoekster, dit is de tweede bestreden beslissing:

*"In uitvoering van de Minister van, / de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie
(1) (2)
wordt aan A(...) J(...)*

van Armeense nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 05.10.2012

(datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië en Zweden (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING ;

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art.7,alineea 1,2° van de Wet van 15 december 1980)”

1.10 Op 21 september 2012 dienen de verzoekers een vierde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in. Deze aanvraag wordt aanvankelijk bij beslissing van 16 oktober 2012 onontvankelijk verklaard. Nadat deze beslissing op 23 januari 2013 werd ingetrokken, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 5 februari 2013 een beslissing waarbij de aanvraag dd. 21 september 2012 onontvankelijk wordt verklaard.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet de verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het dossier blijkt dat jegens elk van de verzoekers reeds op 22 september 2011 een bevel om het grondgebied te verlaten werd getroffen. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten werden aan de verzoekers betekend aan de door hen gekozen woonplaats (zie document De Post dd. 23 september 2011) per aangetekend schrijven van 23 september 2011. De verzoekers hebben de bevelen om het grondgebied te verlaten van 22 september 2011 niet aangevochten en de termijn om dit alsnog te doen is inmiddels reeds ruimschoots overschreden. Deze bevelen zijn dan ook definitief en uitvoerbaar. De uitvoerbaarheid van deze eerdere bevelen staat los van de thans bestreden bevelen.

Bovendien wordt vastgesteld dat de gemachtigde van de staatssecretaris in zijn beslissing van 23 januari 2012 houdende onontvankelijkheid van de tweede verblijfsaanvraag van de verzoekers, uitdrukkelijk heeft gewezen op het feit dat de verzoekers gevolg dienden te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 september 2012, ter kennis gebracht op 23 september 2012. In diezelfde beslissing van 23 januari 2012 verzoekt de gemachtigde van de staatssecretaris de verzoekers nogmaals om dringend het grondgebied van de Schengen-lidstaten te verlaten. Ook deze beslissing werd door de verzoekers niet in rechte bestreden.

De vraag rijst dan ook welk nuttig effect de vernietiging van de thans bestreden bevelen kan sorteren, nu de verzoekers hoe dan ook gevolg dienen te geven aan de genoemde eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, die ongeacht de eventuele vernietiging in het onderhavige beroep ten allen tijde kunnen worden ten uitvoer gelegd.

In het verzoekschrift wordt niet verduidelijkt waarin het belang van de verzoekers is gelegen bij het vernietigen van de bestreden beslissingen. Hoewel geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling erin voorziet dat het belang in het verzoekschrift wordt toegelicht, mag anderzijds van de verzoekende partijen wel worden verwacht dat zij de twijfel omtrent het belang wegnemen wanneer het belang ambtshalve in vraag wordt gesteld.

Ter terechtzitting vraagt de Raad aan de advocaat van de verzoekers te verduidelijken welk belang de verzoekers hebben bij het onderhavige beroep gelet op het feit dat de thans bestreden bevelen slechts herhaalde bevelen betreffen en er reeds eerdere bevelen zijn getroffen die uitvoerbaar zijn.

De raadvrouw van de verzoekers verklaart zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad wat het belang bij het beroep betreft. Aldus wordt het belang niet geactualiseerd.

Het blijkt dat reeds op 22 september 2011 jegens elk van de verzoekers een bevel om het grondgebied te verlaten werd getroffen. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten zijn definitief en uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet en de verzoekers tonen niet aan dat de eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten de verzoekers nog tot voordeel kan strekken.

De verzoekers tonen bijgevolg niet aan dat zij een belang hebben bij de vordering tot schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissingen (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

De Raad stelt ambtshalve vast dat het beroep niet ontvankelijk is wegens gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE